

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci **M**, nar. X, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Ú, dieťa rodičov matky M, bývajúcej V, zastúpenej J, advokátom so sídlom V a otca R, bývajúceho V, **o návrhu matky na zníženie výživného**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1 P 73/2006, o dovolaní matky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2007 sp. zn. 11 CoP 307/2006,

t a k t o :

O d m i e t a dovolanie matky M.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 11. septembra 2006 č.k. 1 P 73/2006-29 zamietol návrh matky, ktorým sa domáhala zníženia výživného na maloletého z 1 900 Sk mesačne na 500 Sk mesačne.

Na odvolanie matky Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 24. apríla 2007 č.k. 11 CoP 307/2006-52 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa s odôvodnením, že vzhľadom na možnosti a schopnosti matky a odôvodnené potreby maloletého, tento návrh nie je dôvodný.

Rozsudok odvolacieho súdu napadla dovolaním matka maloletého. Žiadala zrušiť rozhodnutie prvostupňového a odvolacieho súdu.

Otec maloletého vo svojom vyjadrení k dovolaniu matky žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol dovolanie matky ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej iba „dovolací súd“) príslušný rozhodovať o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov odvolacích (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala účastníčka konania, skúmal splnenie ďalšej podmienky prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku a to, či bol podaný v zákonom stanovenej lehote.

V danom prípade niet pochybností o tom, že dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu bolo podané matkou maloletého na pošte B dňa 29. júla 2007 (č.l. 57 spisu). Dovolací súd sa preto sústredil na skúmanie skutočností rozhodnej pre začiatok plynutia zákonnej jednomesačnej lehoty na jeho podanie, t.j. dátumu právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, tak ako ho vyznačil okresný súd na rozsudku odvolacieho súdu. Dospel pritom k záveru, že úsudok súdu prvého stupňa, ktorý za dátum právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia považoval 18. jún 2007 je správny a to z nasledovných dôvodov:

Rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 11 CoP 307/2006 doručil súd prvého stupňa otcovi maloletého R dňa 13.6.2007, kolíznemu opatrovníkovi dňa 14.6.2007. Matke maloletého M doručoval rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 11 CoP 307/2006 súd prvého stupňa na adresu jej bydliska K, dňa 13.6.2007 prostredníctvom pošty. Z doručky je zrejmé, že tento pokus o doručenie bol neúspešný a doručovateľ ju upovedomil, že jej zásielku príde doručiť znovu v deň 14.6.2007 v oznámení. Keďže nový pokus o doručenie bol bezvýsledný, uložil doručovateľ písomnosť na pošte dňa 14.6.2007 s tým, že adresáta o tom upovedomil. Keďže matka maloletého si zásielku do 3 dní od uloženia nevyzdvihla (vyzdvihla ju až dňa 29.6.2007) považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa o uložení nedozvedela, v danom prípade je to deň 17.6.2007, ale keďže vtedy bola nedeľa platí nasledujúci deň 18.6.2007 pondelok ako deň doručenia predmetnej zásielky (§ 47 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 240 ods. 1 O.s.p. účastník môže podať dovolanie do 1 mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Citované ustanovenie stanovuje objektívnu procesnú lehotu na podanie dovolania. Keďže je táto lehota zákonná, ktorú nie je možné predĺžiť alebo skrátiť, prípadne zmeškanie

odpustiť postupom podľa § 58 O.s.p. (§ 240 ods. 2 veta prvá O.s.p.), začiatok jej plynutia je pre všetkých účastníkov rovnaký. Na dodržanie lehoty treba podať dovolanie na súde, ktorý rozhodoval vo veci v prvom stupni; podanie na súde odvolacom alebo dovolacom je však pre zachovanie lehoty rovnako postačujúce.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré by bolo podané oneskorene.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že rozsudok odvolacieho súdu z 24. apríla 2007 nadobudol právoplatnosť 18. júna 2007. Nasledujúcim dňom začala plynúť zákonná jednomesačná lehota na podanie dovolania. Jej posledný deň pripadol na 18. júla 2007, nakoľko tento deň je zhodný s dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorá skutočnosť je určujúca pre začiatok zákonnej jednomesačnej lehoty na podanie dovolania (§ 57 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 240 ods. 1 O.s.p.). Matka maloletého ako to vyplýva z odtlačku pečiatky pošty B, však podala dovolanie až dňa 29. júla 2007, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku.

Keďže zmeškanie lehoty na podanie dovolania nie je možné odpustiť (§ 240 ods. 2 veta prvá O.s.p.), Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie matky maloletého ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. odmietol. Riadiac sa pritom právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozhodnutia.

Dovolací súd po zistení, že dovolanie matky maloletého bolo podané oneskorene, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 a § 241 ods. 1 O.s.p.), či smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 238 O.s.p. v preskúmvanej veci predmetom ktorej je zníženie výživného, neprichádza do úvahy, pretože uvedené ustanovenie, ktoré inak pripúšťa dovolanie proti zmeňujúcemu a v niektorých prípadoch aj proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vylučuje prípustnosť dovolania vo veciach upravených zákonom o rodine, ibaže ide o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo pozastavení ich výkonu, o priznanie rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení (§ 238 ods. 4 O.s.p.).

Existenciu väd konania v zmysle § 237 O.s.p. dovolací súd nezistil a napokon matka maloletého ich ani nenamietala.

S poukazom na vyššie uvedené preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie matky maloletého ako oneskorene podané podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania, keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2007

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: